

Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir"

Suceava

Numărul 5/ octombrie 2008

*V
E
R
B
U
M*

*In prin
cipio
erat
verbum*

*et ver-
bum er-
at apud
Deum*

*Revista
clasei a X-a A*

Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir" Suceava este o instituție colară de prestigiu în județul Suceava. Până în anul 2009, au absolvit acest liceu 41 de promoții de tineri, dintre care: 7038 absolvenți de liceu, cursuri de zi și seară, 1023 absolvenți de școală profesională, 150 de ucenici, 312 absolvenți ai colii postliceale.

Pentru o instruire de calitate a elevilor, unitatea noastră colaborează cu parteneri educaționali: agenți economici, unități de producție, instituții bancare de renume din localitate și județ.

Pe plan internațional, dezvoltăm relații de parteneriat cu unități similare din Norvegia, Germania, Spania, în cadrul programelor Uniunii Europene – Phare, Socrates, Leonardo.

În școală învățăm 1486 de elevi, pregătiți de 82 de cadre didactice, 77 profesori și 5 mai mulți instructori. Clasele de liceu cu profilul real au specialitatea matematică – informatică intensivă, iar cele de la profilul serviciilor au specializarea în domeniul tehnician în activități economice, tehnician în turism, tehnician în administrație.

Școala de arte și meserii oferă domeniul comerț cu calificarea profesională de lucrător în comerț și domeniul turism și alimentație cu calificarea profesională de lucrător în alimentație.

Baza materială este alcătuită din 22 săli de clasă, 2 laboratoare de informatică, firmă de exercițiu, dotată cu calculatoare și cu acces la internet, cabinet de limba română, cabinet de limbi moderne, laborator de alimentație publică, agenție de turism, laborator fizic, laborator chimie – biologie, laborator patiserie – cofetărie, sală pentru instruire în tehnica servirii, magazin școlar, amfiteatru, bibliotecă colară cu 24758 volume, cămin – internat cu 286 locuri, cantină cu sală de mese, sală de sport, teren de sport, cabinet medical.

Colegiul Economic "Dimitrie Cantemir"

Suceava

Numărul 5 / octombrie 2008

A detailed portrait of Dimitrie Cantemir, a Romanian prince and scholar, wearing a large, curly white wig and a dark green coat with a white ruffled collar. The portrait is the central focus of the cover.

Verbum

Revista clasei a X-a B

De ce o revistă a clasei?

O ar democrat nu poate exista fără libertatea de exprimare. De altfel, atunci când auzim termenul „democra ie”, gândul ne duce la existența dreptului de opinie.

Cei mai afectați de interdicția de a se exprima sunt jurnaliștii. Cuvântul rostit trebuie să meargă mână în mână cu adevărul, care, la rândul său, trebuie argumentat. El este o sursă ce poartă în frunte adevărul, care poate să doară, dar care este atât de necesar! Misiunea jurnaliștilor este de a informa corect opinia publică !

Însuși Creangă se întreabă :”Poți opri apa, vântul și gurile oamenilor?” Dreptul la opinie nu e doar un drept, ci și obligația fiecăruia dintre noi. Exprimându-ne liber azi, mâine vom putea să luăm cele mai bune decizii.

Viitorul depinde de noi, tinerii de azi!

Am decis să scriem o revistă a clasei drept răspuns al sufocării interioare a cuvintelor, a cuvintelor ce doresc să fie citite de toți, ca și ele transmit talentul deosebit al fiecărui copil. Am simțit cu toții o necesitate interioară de a ne exprima, de a publica creațiile noastre ce stau de ani buni între gândurile noastre. Ce poate fi mai frumos decât să vezi cum cineva simte plăcere când citește un articol ce-și aparține?

Valeriu Popa

Articolul acesta nu- i ia mai mult de patru minute din timpul pre ios

Intri necioplit pe poarta liceului în clasa a IX-a, un boboc f r pene, doar în puf, a tepând gâsca s te ia sub aripi. i ie i din liceu dup patru ani, gre esc, de fapt dup patru ore. Iar i am gre it, dup patru minute! A a de rapid trece timpul. Sunt doar patru minute, nici m car cât o pauz dintre ore în care stai pe coridor i te ui i la fetele care trec sau arunci priviri spre vecina din clasa al turat care întâmpl tor i ea st pe coridor.

Nu plec din liceu cu formule matematice în cap, nici cu limbaje programatice, nici cu teoria lui Einstein în eleas . i în câ iva ani nu tiu dac îmi voi aminti mare lucru din vreo carte citit acum.

Cât e ti mic te înva p rin îi s vorbe ti, când devii adult trebuie s înve i singur s taci. Acest lucru l-am înv at în aceste patru minute, c e bine s taci, s gânde ti i s zâmbe ti.

Suntem ni te bure i mai r i decât aceia folosi i la ters tabla. Absorbim tot ce e în jur. Dac trece un coleg cu r bdare, absorbim de la el r bdarea, dac trece un ipocrit, absorbim ipocrizie.

i absorbind unul de la altul calit i i defecte, sl biciune i t ririe de caracter,

devenim to i un burete imens nefolositor, uniform, la fel ca uniforma care ne e cerut în fiecare diminea . i de ce s fii burete când po i s fii om?

Ce înva m la coal e de-a dreptul superficial. Învm c frunza printr-un poces de fotosintez produce oxigen. Dar nimeni nu ne spune c în frunz se produc aptezeci de procese chimice pe care oamenii de tiin nu le pot explica fiindc nu le în eleg. Ni se vorbe te despre ap la fizic , biologie i chimie dar nu ni se spune c oamenii de tiin nu pot explica de ce o pic tur de ap „clipoce te” la contactul cu apa dintr-un vas. Sau tot despre ap , speciali tii nu pot explica de ce nu are un drum drept când l s m o pic tur s curg pe o suprafa întins i merge într-un zig-zag misterios.

Dar ni se explic zi de zi c dac învm vom avea un viitor str lucit, vom ajunge la facultate i vom avea serviciu i vom fi oameni cu bani i cu succes, deci ferici i? Dar chiar în asta se m soar fericirea?

Ar fi trebuit s fie un articol „de desp r ire” dar întodeauna am fost stângaci la desp r iri.

Ovidiu Antoneac
Cl a XII-a A

Aceast revist a fost realizat în anul 2006 de c tre clasa a IX-a A, în prezent clasa a XII-a A, i a fost laureat doi ani consecutiv la faza jude ean , participând la etapa pe ar . Noi, clasa a X-a A, ne propunem s continu m acest minunat proiect i s ajungem s câ tig m marele premiu. Numerele 3, respectiv 4 ale revistei au fost lucrate împreun cu ini iatorii ei, iar numerele de anul acesta, 5, respectiv 6, sunt redactate în întregime de clasa a X-a A.

Balul bobocilor

Am avut ocazia să particip la balul organizat de Colegiul Economic „Dimitrie Cantemir” din acest an. Am participat deoarece m-a impresionat balul din ediția precedentă, atunci când eram proaspăt elev aici, așa zis „boboc”. După ce am fost acceptat la preselecție cu dansul clasei, am început repetițiile. Cu cât se apropia balul cu atât se intensificau repetițiile. Astfel vine ziua spectacolului. Emoțiile cresc odată cu trecerea timpului. Cu jumătate de oră înaintea spectacolului publicul se adună și sala se umplea încet, încet.

Spectacolul a început cu prezentarea participanților pentru concursul de „Miss și Mister”. De fapt majoritatea momentelor s-au axat pe acest concurs. Desigur, nu au lipsit momentele de umor, muzică și dans. Partea de umor a fost alcătuită din diferite scenete. Însă, dintre acestea, s-au evidențiat doar două. Prima a fost o parodie foarte reușită despre tirile de la ora 5, realizată de o clasă din sprezecea, fiind imitate persoane publice care au făcut gafe. A doua parodie a constat în imitarea unor cugari, care în aparență sunt supuși, dar în realitate îi fac de cap. Dansurile artistice au fost reușite. La două dintre ele am participat și eu. Odată intrat pe scenă, emoțiile mi-au trecut. Lumina reflectoarelor care îmi bătea în față îmi făcea imposibilă vederea publicului. Până la urmă amândouă dansurile au ieșit bine. Punctul culminant a fost desemnarea câștigătorilor concursului, iar apoi pe scenă și-a făcut apariția formația Blaxy Girls. După ce și-au făcut numărul toți elevii, distracția a continuat în discotecă.

Am realizat că, pentru a participa la bal este nevoie de mult muncă și repetiții. Am câștigat astfel experiență pentru balul de anul următor la care cu siguranță îmi doresc să particip.

Cezar Mandiuc

Pe lângă gardieni...

*Pe lângă baia de baie
Adesea am trecut
și am văzut cum pe pereți
Era tot timpul ud*

*Prin geamul ei uor trecea
O rază de lumină
și un băiat acoliștea
și se spăla pe mână*

*De câte ori am intrat
M-am uitat în oglindă
El se uita pușin mirat
Dar eu rămâneam mândră*

*Intrând în clasă mai apoi
Colegii erau veseli
Vedeam zburând un teanc de foi
Mă miram cum erau teferi*

*Un chip de-a pururi adorat
În ochi el mi-a sărit
Era-mbricat ca neadecvat
și-avea părul zburlit*

*Dar azi seaman tuturor
La haine și la frez
Merge pe hol nepăsător
Parcă-și face fațeză*

*De câte ori am așteptat
Și scoat uniformă
Dar gardieni ei au plasat
Care respect norma.*

Lucia Diaconu

Programul încercat din viaa unui elev

7:10 – Am întârziat la coal .Oare cum s-o aburesc? Accident in centru... nee parc asta i-am zis s pt mâna trecut . Blocaj în trafic? expirat ... na i ce? nu-mi vine alta acum...

7:50 – Casc. Dovada c nu mi-am b ur cafeaua, a a c m îndrept glon spre automatul de cafea pentru a-mi atenua absen a cofeinei din organism. O fat -mi fur ochii dar mi-e prea somn pentru a-i spune ceva a a c îmi fac loc în fa a cozii.

8:25 – Simt efectele celor 4 ore dormite azi noapte. Îi zic kolegei s -mi dea un „buzz” în caz c sfor i. Adorm... încet... încet...

9:40 – Ce? Cum? Gol? Unde? ahh... am adormit... parc -mi cre te speran a la via când v d c mai sunt zece minute i e pauza mare, dar pot s mai fiu pu in atent la somnul meu.

10:05 – Admir c prioarele care se str duiesc s treac de aglomera ia de lâng automatul de „zam ” pentru a ajunge la cancelarie cu speran a c vor încheia ziua de coal mai repede cu pu in îng duin din partea profesorilor. Tot a a înc vreo trei reprize...

13:10 – Ajuns în clas sunt informat c programul de coal s-a încheiat, neoficial, din motive de ne-chef sau iar n-avem „cote ” în care s facem ora de limbi române ti. Cu to îi suntem ner bd tori s ajungem acas i ne îmbulzim spre u . Din când în când se mai aude câte un: „Auuui!” sau „N-ai loc? F - i autostrad !” Dup ce reu esc s ies din sala de curs, pe coridor al i elevi sc pa i parc de la pu c rie se îmbulzesc spre u a a c to i se calc pe picioare i se împing. Din cel lalt cap t al pe terii se aud câteva epitetes oprite de un retoric: „Ce ai we, te transformi?”. A a se descrie o atmosfer plin de pace i armonie dup o s pt mân de coal când vocabularul este selectiv i plin de epitetes i alte sortimente de sunete scoase de capodoperele naturii.

13:25 – Vine autobuzul. Din fericire e 4 i speran a c voi ajunge acas s -mi fac somnul de toate zilele cre te. Iar îmbulzeal ... urc în spate i nici nu încerc s ajung la un loc pe scaun pentru c oricum e imposibil. Cu viteza melcului turbat, din semafor în semafor, „Titanicul” m plimb pe drumul care deja mi-a mâncat un an i jum tate din via i probabil c -mi va mai mânca mul i înainte. În sta ia din centru se urc un grup de „colora i” cam g l gio i. Dup fix dou minute la n rile mele ajunge un miros greu de descris: pu in ment , un be i or parfumat, pu in arom de parfum Chanel i, cel mai important, o esen de b legar.

13:40 – Vai, nu mai rezist! Acum în eleg de ce fetele au mereu parfum în geant ... Îmi iau inima în din i i cobor în sta ie la Carrefour i a tept urm toarea „râm ”.

14:00 – Dup 2 autobuze pline, vine i unul în care am i eu loc. Urc. Parc nu mai e aceea i arom de parfum, dar tot se simte un miros rezultat din toate asocierile de nuan e. În schimb e cald, foarte cald. Se pare c babele se tem s nu le fure curentul i fac zgomote dac vrea cineva s deschid un geam.

14:25 – În sfâr it acas !

14:30 – 23:00: Strict confiden ial!

Via a unui elev plictisit

Luni. ase diminea a. Iar sun telefonul la stupid, ca i în celelalte zile din s pt mân . Doar am zis c o s schimb soneria asta aiurea pentru c m irit . Chiar trebuie s merg i azi la coal ? Luni e cea mai na pa zi din s pt mân . Realizez c nu mi-am scris nicio tem i c nu mi-am înv at nimic. Acum m blestem pentru chestia asta, dar nimeni nu poate s m condamne c am vrut s lenevesc dou zile, mai ales c în timpul s pt mâinii n-am timp nici m car de un pui de somn. Nasol moment...

Dac m scoate la tabl la mate? Dac m ascult la fizic ? Sau la englez ? Sau la info? Aiurea... N-are rost s -mi fac atâtea griji din cauza unui lucru asupra c ruia oricum n-am niciun control. N-oi fi chiar a a ghinionist .

Ziua începe cu cafeaua f cut instant la ma in ria de pe hol. Nu conteaz ce fel de cafea e, atâta timp cât m ine treaz la prima or e OK. Pentru al ii, începe tot cu o cafea, dar la o igar în spatele s lii de sport. Prima or se termin repede. Profa a întârziat jumate de or . Perfect. Am mai tras un pui de somn.

Partea cea mai rea e c de fapt m întorc în fiecare diminea de luni la ora apte în aceea i banc i îmi vine s adorm, s îmi smulg p rul din cap, nu mai în eleg nimic i nici nu pot în elege; tot ce fac e s dormitez cu ochii deschi i, iar mâna scrie f r mine. Mai pictez ceva pe banc , c oricum e proprietatea colii i tot eu o terg la sfâr itul semestrului. i m rog la to i sfin ii s îmi ierte Dumnezeu toate m g riile, c ci nu exist o chestie mai nasoal i un iad mai mare decât s fîu scoas la tabl într-o asemenea zi.

Via a de elev? Încremenim apte ore pe acela i scaun i înv m multe aiureli cu care oricum n-o s ne mai întâlnim vreodat . S le faci tuturor pe plac nu e a a u or cum pare.

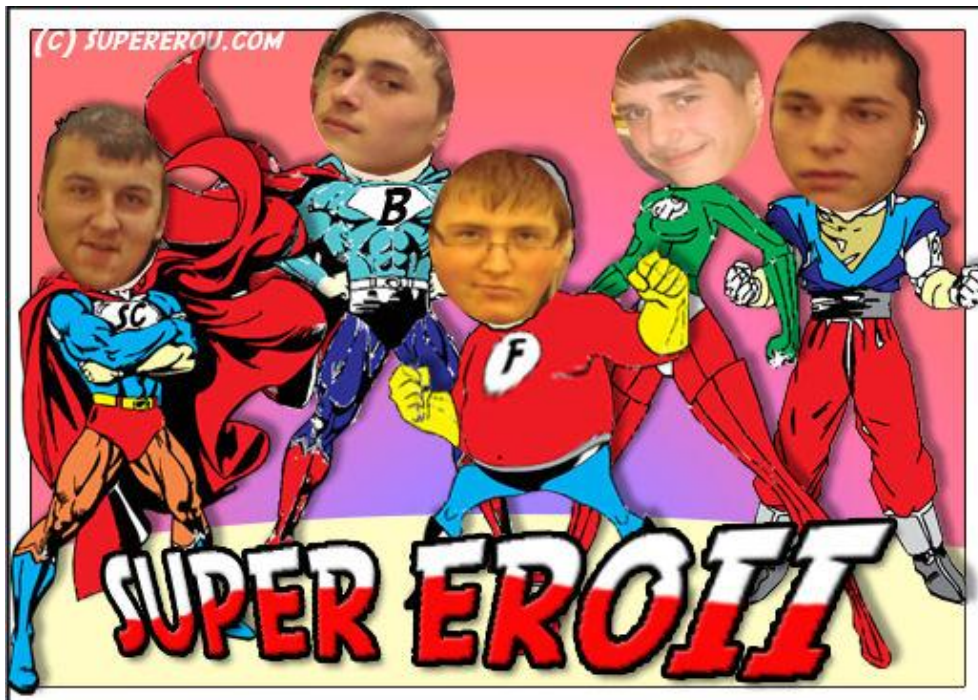
Alexandra Moraru

Benzi desenate

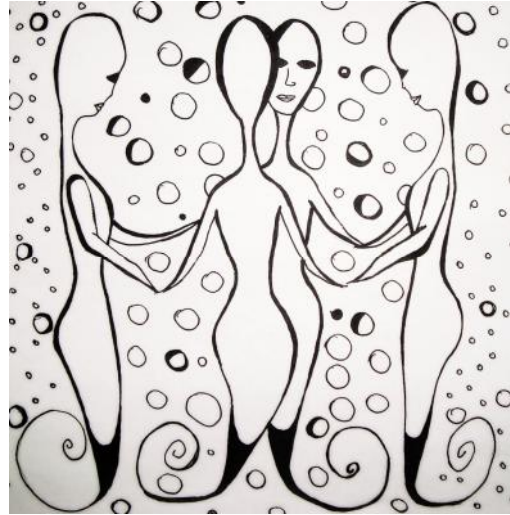

tiri

- *Câiva elevi de la Liceul Economic au fost selectați de către domnul Andras Chiriliuc pentru a forma o trupă de teatru.*

Elevii îi dau, sau măcar încearcă să îi dea silința pentru a face cât mai bine vocalizele, pentru a vorbi cât mai clar cu un creion în gură și pentru a interpreta cât mai bine rolurile, trăind în același timp transmițând sentimente cât mai profunde publicului.

Lucia Diaconu

- **Poker... pe foi!**

Elevii clasei a X-a A, în special băieții, au inventat un nou joc de cărți! În pauze și în orele în care profesorii sunt absenți, aceștia joacă poker... pe foi. Fiecare deține câte 10 bucle de hârtie, una reprezentând, spun ei, valoarea sumei de 10.000 Euro.

Aceste jocuri nu se desfășoară în prea mult liniște, dar se pare că nu este un lucru care să deranjeze pe cineva.

Lucia Diaconu

- **Porecle... din plin!**

Din nou, elevii din X-A, inventează în fiecare zi câte o poreclă colegilor lor. Dintre acestea, poți auzi: „Pazuca”, „Faiton”, „Mowgli”, „Dârâmatul”, „Toci”, „Lucitu”, „Smardoi”, „Capac”, „Cita”, „Etichet”, „Funky”, „Punky”, „Emo”, „Prăpădit” și multe altele.

Curios este că nimeni nu se supără!

Lucia Diaconu

- **Beat la datorie!**

Duși de prea multe ori la director, elevii luați în vizor de către ofițerul FGM au hotărât să facă plângere la direcțiunea colii, respectabilul domn gardian fiind prezent la locul de muncă mai vesel decât ar trebui și având câteva grade la bord.

Liliana Maria Tanasă

• **Maimu real**

Într-o or oarecare elevii clasei a X-a A se strâmbau unii la alii în spatele profesorului. Se pare că le crescuse temperatura de la căldura soarelui și au început să se dilate, limba nemaiînc pându-le în gură și schimonosindu-se la față.

Liliana Maria Tanasă

• **Ultima țire a zilei!**

În fiecare pauză se face consiliu în spatele școlii de sport. Elevii, într-o atmosferă plăcută și esențial de tutun, își expun nemulțumirile în legătură cu profesorii și colegii. Stimabilii folosesc un vocabular bogat în "epitete" și alte figuri de stil.

Liliana Maria Tanasă

• **Elevi conștiințioși**

În ciuda faptului că toți am trecut de un examen de capacitate și ajungem la liceu, se pare că încă mai sunt elevi care nu se pricep să rezolve o ecuație simplă sau să identifice un fluviu pe hartă. Astfel, aflăm că Dunărea se află în Africa. Atunci Nilul să racu' unde o fi?

Liliana Maria Tanasă

• **De trecut în calendar !**

Am tim foarte bine ce dezbateri a generat scoaterea icoanelor din coli. Totuși dându-le jos pe cele vechi, elevii au ridicat altele noi, astfel cel mai iubit sfânt printre elevi devenind "Sfântul Cinci".

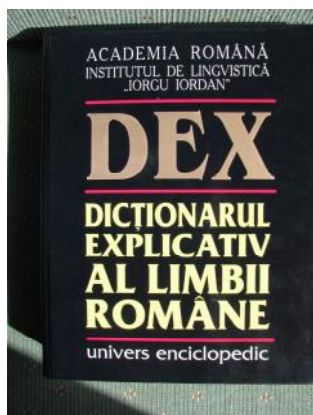
Liliana Maria Tanasă

• **O nouă emisiune Megastar!**

Clasa a X-a A inițiază o nouă emisiune pentru talentele nedescoperite, deoarece în timpul pauzei se pot auzi voci melodioase precum cronometrul ciorilor care "încânt" auzul colegilor.

Liliana Maria Tanasă

- **Dex**

După lungi dezbateri, elevii clasei a X-a A s-au hotărât să introducă un nou cuvânt în dicționar. Cuvântul este „cocalar” și se pare a fi unul dintre cele mai utilizate cuvinte din clasă. Încă nu s-au hotărât la o definiție, dar sperăm să o facă cât mai repede.

Vlăduț Lăcătuș

- **Calculatorul**

Calculatorul este unul dintre cele mai importante lucruri din viața unui adolescent.

Elevii clasei a X-a A își pierd de multe ori nopțile în fața acestui „viciu”. Când vin de la școală se așează în fața calculatorului, iar timpul trece mai repede. Acum se știe de ce nu sunt pregătiți elevii acestei clase întotdeauna la școală.

Vlăduț Lăcătuș

- **tire sportiv**

coala din prezent cre te o genera ie dornic de sport. Principalele activit i sunt: culturismul, skandenbergul i fotbalul. La orele de sport elevii fac spectacol, ei fiind urm toarea genera ie de aur a rii care se remarc datorit autogolurilor.

Costel Murariu

- **tire de ultim or**

La liceul nostru elevii i profesorii sunt ataca i cu cret .

Mai întâi, un elev a început acest r zboi atacându- i diriginta cu o bucat de cret .

Dup un scurt timp, un profesor a atacat un elev cu o bucat de cret , lovindu-l direct în cap, dup care elevul cade de pe scaun. Desigur acesta a reu it s surprind profesorul prin gestul s u de a c dea de pe scaun, o fent de succes i este surprins de o cret în um r.

La final, b t lia sub form de joac inofensiv este câ tigat de elevi, c rora le sunt acordate laudele i premiile pentru triumful lor.

Costel Murariu

Un meci de handball

Era sâmb t dup amiaz , începea campionatul de handbal masculin.

În sala de sport a Liceului cu Program Sportiv marele meci între Liceul Economic “Dimitrie Cantemir” i Liceul Pedagogic s-a desf urat pa nic, f r v rsare de sânge. Ambele echipe au jucat impecabil, cu toate c juc torii erau mai mult pe jos decât la minge. Au fost câteva faulturi, bineîn eles din gre eal , mai mult sau mai pu in.

Deoarece la finalul meciului scorul era favorabil Liceului Economic, s-a l sat cu o mic disput , în care nimeni nu a fost r nit grav, elevii fiind capabili s r spund cu aceea i moned dup loviturile i epitetele încasate.

Obosi i dup meci i mica disput , juc torii au ie it la un suc, care probabil avea câteva grade. Dar totul e bine când se termin cu bine, pentru liceul nostru.

Felicit rile noastre sincere pentru juc torii care au luptat i la propriu i la figurat pentru a ie i victorio i!

Adrian Joltea

Perle ale profesorilor :

Perle ale elevilor:

Pierdut

*M-am pierdut în infinit
i cea a m -nconjoar ,
Doar ochii t i ce m privesc
Prezentului dau via .*

*-Vino s ne juc m,
Vino s ne pierdem în amintiri,
Vino sub raza lunii argintii,
Vino, vino!*

Liliana Maria Tanas

Balica Elena Lioara
Cl. a IX-a D

Desen: Ioana Cristina Rusu
Cl. a IX-a F

Vorbe în bu ite

*În oapta vântului m pierd...
În adâncurile necuprinz toarelor stele
A tept un gând, o mic r suflare...
Un izvor de dorin e curge...
Pretutindenî,
Ajungând i la inima mea.
O sclipire ia na tere
i o iubire se stinge...
Un suflet pierre
Iar altul caut ,
Pretutindenî...
Un strop de ploaie s-a uscat
Iar altul hr ne te...
Totul are sens
Atât în suflet cât i dincolo...*

Iulian C t lin Gr mad

Cretan Cristina
Cl. a IX-a F

Evadare silen ioas

*Un nor negru i înfl c rat
A picat în ochii mei...
V d demoni...
V d suferin ...
i nu pot s scap...
M macin precum un bulg re
Care nu poate s zic da sau nu...
Încerc s fug de mine,
Dar fiecare ascunz toare e infinit ...
Mintea mea e st pânit ,
Trupul nu vrea s mai asculte,
Picioarele merg... înainte...
Iar acest negru...
E pretutindeni...*

Iulian C t lin Gr mad

R t cind

*Am p it încet în gr din
Lumina se joac cu fluturii,
Izvorul înc mai l crimeaz ,
Dar e prea frumos s fie trist
De aceea apa mângâie pietrele.*

*Zâna danseaz printre flori
O privesc mirat ,
În ea v d copilul din mine,
Îmi surâde i m ia de mân :
-Vino s vis m!*

*M pierd în lumi uitate
i lacrimi vesele îmi mângâie pome ii,
Am flori în p r i p esc pe nori,
Palatul de cle tar m a teapt .
Am uitat de unde am plecat!*

Liliana Maria Tanas

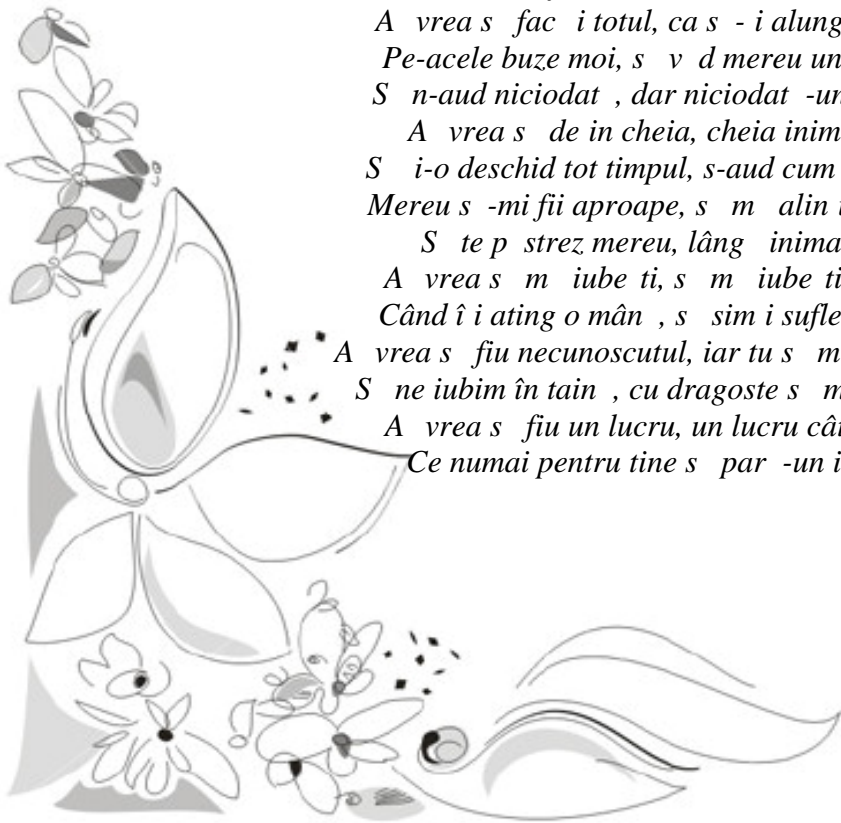

Semeniuc Paula Larisa
Cl. a IX-a F

Vis împlinit

A vrea s fiu lumina ce- i încânt privirea
 În fiecare diminea , s - i simt din nou iubirea
 A vrea s fiu nepre uit , ca un glob de cristal
 La pieptul t u s stau mereu i s îmi opte ti iar
 A vrea din dulcea ta guri s-aud numai cuvinte,
 Cuvinte care s -mi ajung , direct la inim , la minte.
 A vrea s fiu o eroin , o eroin pentru tine
 A vrea s mut i mun ii, s po i veni la mine
 A vrea s - i cânt întruna, cântece de iubire
 Iar tu, uitându-te la mine, s radiezi de fericire
 A vrea s fiu o stea, o stea c z toare
 Pe pieptul t u s cad, s - i simt tot corpul moale
 A vrea ca niciodat , din ochi s nu m pierzi
 i s m îi aproape, tot timpul s m vezi.
 A a cum eu te tiu, în mintea mea nebun
 Tot timpul m gândesc la noi doi, împreun .
 A vrea s fiu o pictori , s te pictez în stele
 A vrea s fii speran a, din toate acele zile grele
 Nu a vrea s te sup r, nici s încerc m car
 Ci tot timpul al turi, s simt c am un dar
 A vrea s - i fiu al turi i s - i alin durerea
 A vrea s fac i totul, ca s - i alung t cerea
 Pe-acele buze moi, s v d mereu un zâmbet
 S n-aud niciodat , dar niciodat -un scâncet
 A vrea s de in cheia, cheia inimii tale
 S i-o deschid tot timpul, s-aud cum bate tare
 Mereu s -mi fii aproape, s m alin i a vrea,
 S te p strez mereu, lâng inima mea
 A vrea s m iube ti, s m iube ti mereu,
 Când î i ating o mân , s sim i sufletul meu.
 A vrea s fiu necunoscutul, iar tu s m descoperi
 S ne iubim în tain , cu dragoste s m acoperi
 A vrea s fiu un lucru, un lucru cât de mic
 Ce numai pentru tine s par -un infinit.

Lucia Diaconu

Melancolie

*Plumbul ceresc apas greu
S-a istovit speran a,
Plâng pomii polei i cu aur,
Le pleac l utarii.
Covoare brune au îmbr cat poteca;
Copacii scâr âie în epeni i;
A îmb trântit p durea.
Stropi de triste e cad din v zduh
i plumbul se înnegre te,
Ofteaz adânc b trântul nuc,
Podoaba i-o revars .
Str fulger ri de foc prin cer
Se lupt cu v zduhul
i în r zboiul crunt din zare
Sfâr itul i-l g se te
B trântul nuc nevinovat.
V zduhul amu e te!*

Liliana Maria Tanas

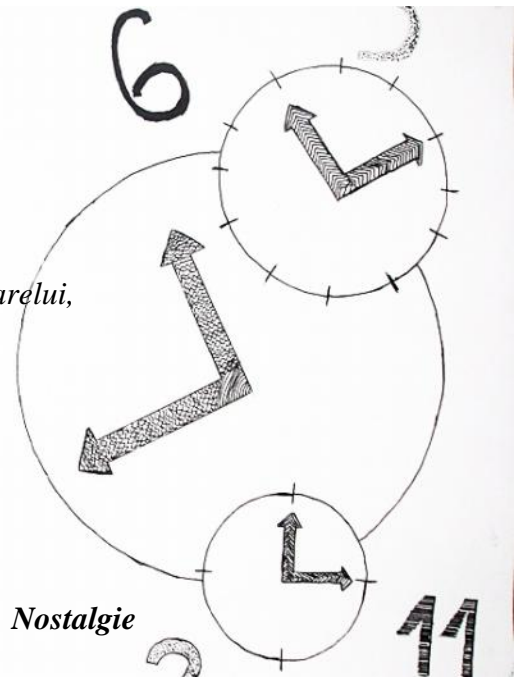

*Desen: Doina Lisneac
Cla IX-a A*

A vrea...

A vrea s nu cunosc suferin a
 Dar cum a putea s îmi dau seama care e fericirea?
 A vrea ve nic s fiu mângâiat de soare
 Dar f r lumina palid i rece a lunii cum a cunoa te c ldura soarelui,
 A vrea s tr iesc o eternitate
 Dar ce importan ar avea via a mea pe p mânt?

Liliana Maria Tanas

Nostalgie

Prin timpurile toate, prea repede-am trecut
 Un mugur a-nflorit, atunci când m-am n scut.
 i ploile c ldu e, în care m-am pierdut
 C m ascund de lume, atunci eu am crezut.

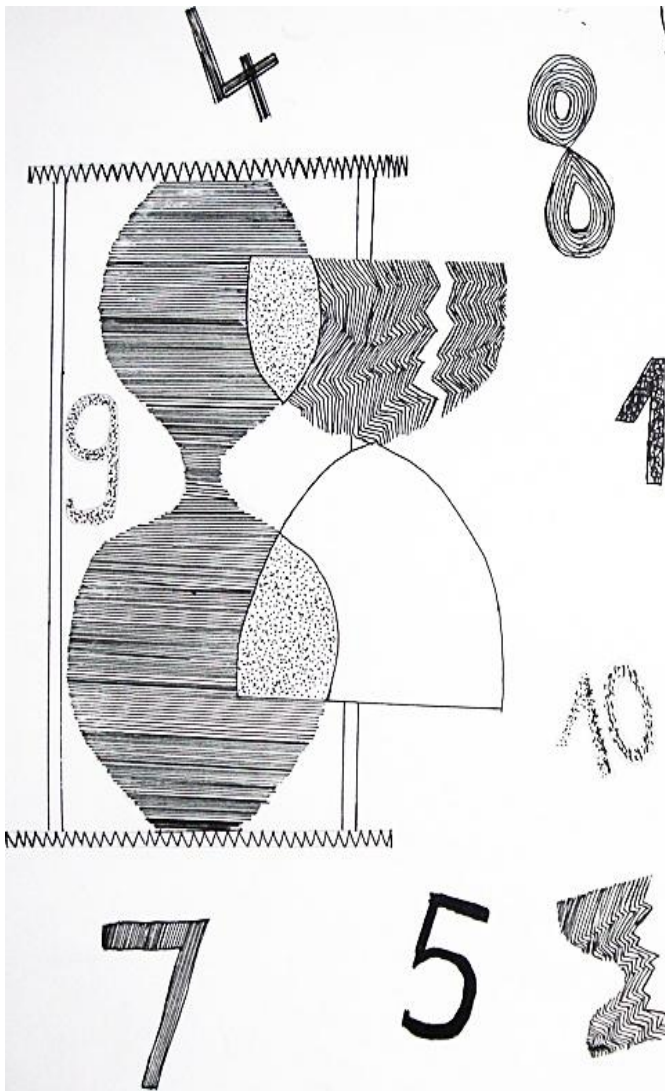
Pe-atunci eram i eu, micu copili
 Timid , frumu ic , cu o dulce guri
 Aveam p r lung, b lai, era prins în codi
 Ca soarele de galben i galben cl mi .

i eram mititic , cu ochi de peruzea
 Ochi alb strui în care cerul se oglindea.
 Mamei îi s ream în bra e, atunci când se-ntorcea
 De la serviciul greu, ce tare-o obosea.

Acum nu-i pot s ri în bra ele-i c ldu e
 i pline de iubire, ca ale ei mânu e
 Acum nu-mi prinde nimeni, bolfu ele dr gu e
 Acum... au crescut mari; atunci...erau micu e.

Era frumos atunci, jucam jocuri hazlii
 Ce s-au cusut în suflet, cu fire argintii
 Poate c înc sunt, poate tu vrei s fi
 Dar poate c mereu vom r mâne copii.

Lucia Diaconu

No iuni abstracte

Un zâmbet poate dura doar o secund
 i totu i r mâne în memorie o eternitate.
 Fericirea poate ine doar o clip
 Dar las amprente adânci în suflet.
 Cu o floare nu se face prim var
 În schimb florile vestesc venirea ei.
 O lacrim poate umple sufletul de triste e
 i totu i în triste e se afl un strop de fericire.
 Timpul este o no iune abstract ,
 El nu exist , dar serve te omului.
 Dragostea d inuie etern
 Doar flac ra din inimile oamenilor se stinge.

Liliana Maria Tanas

*Desen: Roxana Leuciuc
 Cl. a IX-a H*

Speran e

Iar i m-ai g sit
 Pe un drum pe care
 Amândoi îl credeam pierdut...
 Ceva s-a aprins,
 Ceva s-a n scut,
 Ceva a continuat
 Neîncetat în inima mea...
 i poate i în a ta...
 O scânteie din mine,
 Alta din tine
 Au vrut...
 R suflarea ta la urechea mea,
 Glasul t u în sufletul meu,
 Privirea ta în mintea mea
 D speran e...
 i te îndeamn
 S fugi... poate pentru totdeauna
 Undeva acolo...

Iulian C t lin Gr mad

Anotimpuri

*În aceste anotimpuri încrucișate
Eu te-am cunoscut,
Ca pe ceva ce avea să -mi schimbe viața
Dar nu am știut...*

*În aceste anotimpuri
mistuitoare
Noi ne-am dăruit
Ceva ce nimeni n-are cum să
află:
Cât de mult noi ne-am iubit...*

*În aceste anotimpuri
schimbătoare
Tu ai zămbit.
Ca o floare ce n-avea să
moară
Tu ai înflorit...*

*În aceste anotimpuri crude
Ploaia s-a răcit...
și arborii nu au mai zămbit.*

*Dar tot ele ne-au despărțit...
Iulian Cătălin Grămadă*

*Desen: Ghica Diana
Cl. IX-a B*

Unde-i iubirea

*S-a scurs din lume strop cu strop
Ca apa după un potop
A inimilor floare aleasă,
A sufletului dulce mireasă.*

*Cu toții ne-ntrebăm unde a dispărut
Căci astăzi iubirea nu-i armă, dar nici scut
și demonii ne privesc cu suflete de gheață,
Cu inimile goale ei încet ne îngheață.*

*și nu ne preocupăm inimi de viață secă
Răspundem la iubire cu ochi de foc, dar reci,
Noi în tine în marmuri treptat ne transformăm,
Cu suflet plin de ură, de dragoste uităm.*

Liliana Maria Tanas

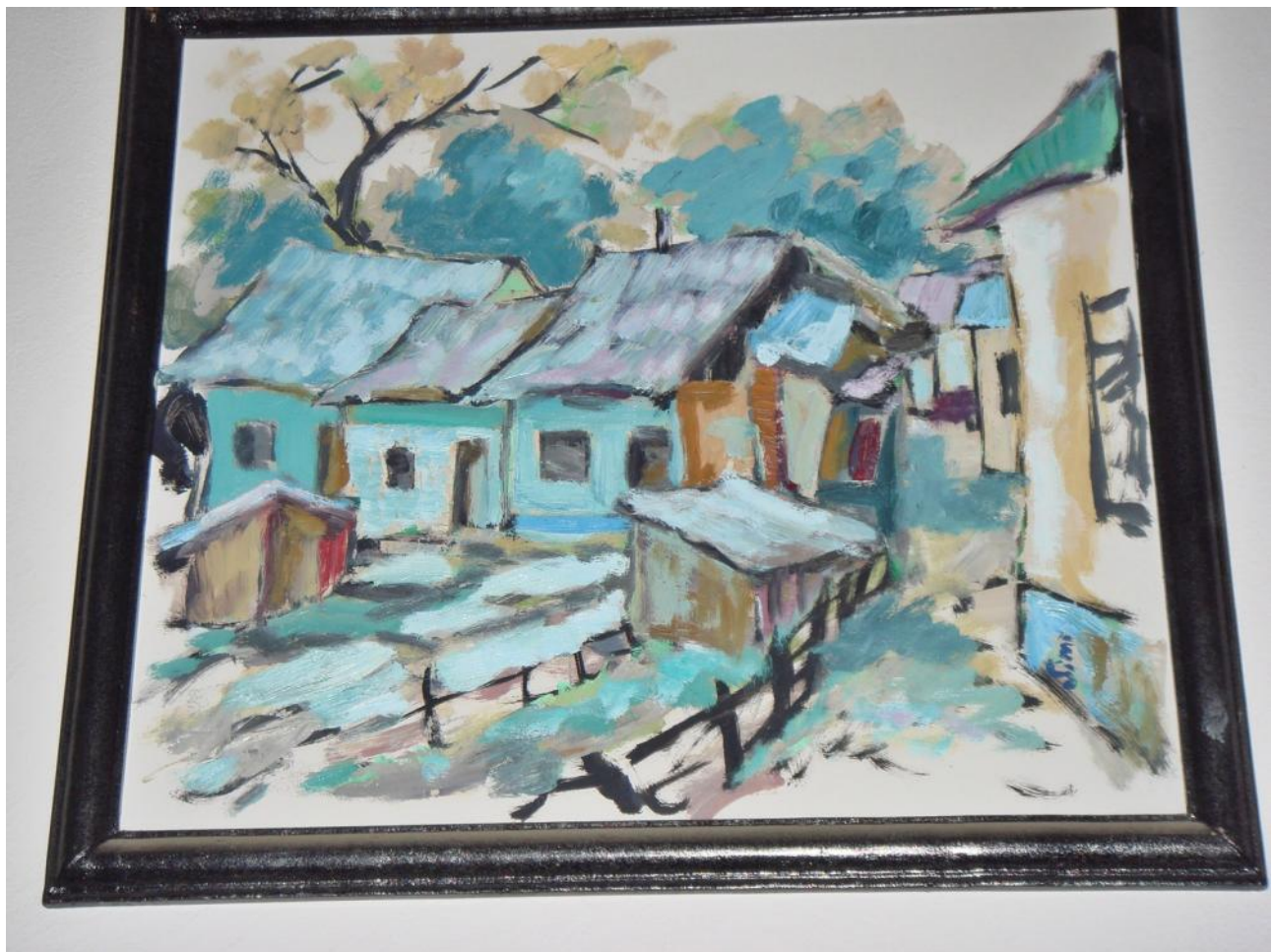
Vis de iarn

*Urmele s niilor îmi br zdeaz obrazul,
Vântul îmi trece prin sufletul mut,
Inima tace s asculte talazul
Z pezii ce cade mai mult, tot mai mult.*

*Umbra-mi se-ntinde peste troiene,
Gându-mi plute te prin norii buimaci,
Mâinile-mi cresc cântând curcubeie,
Pe care vâsle te visul dibaci.*

*Dar unde-i z pada, unde e vântul?
Unde e zbuçiumul de alt dat ?
Crengile visului ispitesc universul
i sufletu-mi cânt prin raiul visat.*

Mariana Enache

Ai fost un vis...

Stau singur în cameră, între patru pereți plini de tablouri. Totul mi se pare straniu, tablourile, rafturile, perdeaua trasă pentru a permite luminii să intre și să mă trezească ușor la realitate, să îmi lumineze mintea și foaia pe care scriu cu un creion vechi și pe tălă de trecerea timpului. Chiar și foaia netulă pungii de după ușă mi se pare straniu și îmi intră în minte ca un război de cuvinte la care mă gândesc și mă gândesc la felul în care o scrie pe această hârtie, dar mai bine le las să curgă de la sine.

Acele cuvinte rostesc același nume, cel al tău, iubirea mea. Încă de când te-am văzut prima dată mi-am dorit să te strâng în brațe, să-ți simt inima cum bate, să amesc din cauza mirosului parfumului tău pe care îl simteam chiar și atunci când nu erai lângă mine. Vroiam să nu-ți dau drumul niciodată, ca să nu te pierd. Vroiam să visăm amândoi, să ne pierdem printre cuvinte și să-ți fiu mereu alături, oriunde ai merge, în orice floare, în orice adiere a vântului, în fiecare strop de ploaie, în fiecare fulg de nea și tot timpul în mintea ta. Ai fost un vis.

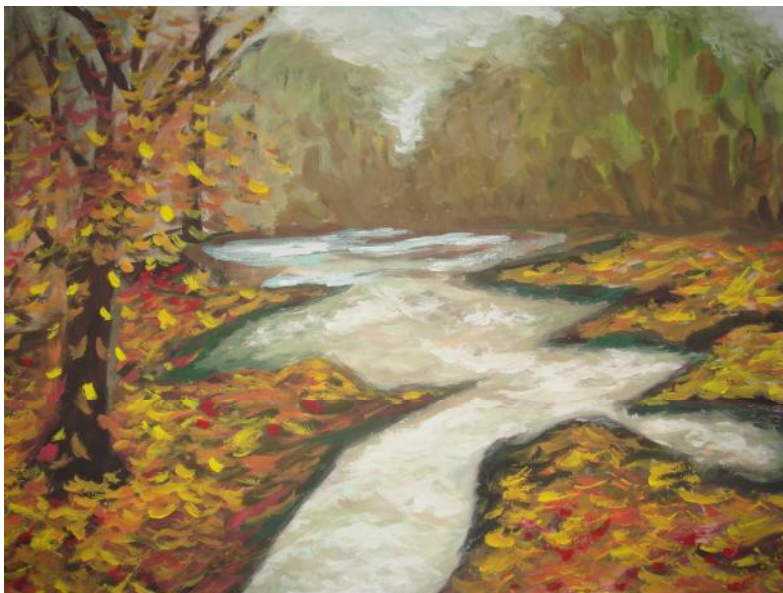
Dacă în vreun fel îți simteam trupul alături, îmi venea să te iau și să te încui în inima mea. Visam să plutim pe-un nor, să dansăm în ploaie, în aceeași ploaie care să cadă ușor și să ne ascundă de ochii tuturor. Visam să ne lungim orizontul și să fugim... să evadăm din închisoarea realității care atunci mă chinuia și îmi spulbera visele.

Ai fost un vis... însă acum... ai devenit realitate și toate speranțele mele au revenit la viață.

Acum... îmi țiesc visele prin intermediul realității. Acea realitate care atunci mă chinuia, acum mă poartă de tot ce e rău și mă ajută să plutesc prin viață ca pe-un nor.

Și toate acestea sunt datorită ție! Te iubesc până la cer și înapoi! Ești globul meu de cristal și rațiunea mea pentru a trăi. Îți mulțumesc că ești tu.

Lucia Diaconu

Desen:
Ungureanu Ioana
Cl. a IX-a E

Mim colorat

Iar e ti nebun de t cut...încercând s te ascunzi sub catifeaua umbrelor din camer .

Prin porii pielii tale iese un parfum de mister ce zgârie pere ii i îi las în uitare.

Î i place jocul sta... s î i ascunzi pulsul clapelor sub lumina ce s-a a ezat pe trupul t u puternic i, vr jît de puritatea vocii tale, i-a devenit prizonier pe veci.

Creezi culorile copil riei atunci când te la i atins de acei mici inocen i care te ador i te respect înc de la primul portativ...

Când abia î i descopereau sunetele, pielea ta emana culori, iar acelor inocen i le era dor de tine, de energia culorilor tale, a a c veneau mereu, chiar de era doar pentru un scurt portativ.

Te bucurai atât de mult de zâmbetele lor...

Dar ei au crescut... i te-au l sat uitat în camera bunicii.

Scâr âitul bolnav al ceasului i-a ruginit culorile i fericirea, iar tavanul gri i-a picurat praf în fiecare sear , devenind o amar durere.

i i-ai pierdut culorile...

Acum ai chip de mim, negrul îmbr cându- i pielea, iar albul f cându-te parc ireal.

Po i fi un înger ce îmi creeaz zâmbetul, ce m înva s zbor, de i tu însu i ai o singur arip . Dar vocea ta provoac furtuni atunci când clapele ard, iar chipu- i devine demonic.

Îndreptându- i sunetele c tre trupu-mi de sticl , simt c vrei s m pierzi în acest abis...

Dar m salvezi i sper i ca într-o zi inocen îi s te mângâie iar i s î i redea culorile i via a picurat pe portative.

Sorina Robu

Bucuria srb torilor de iarn

Sosirea srb torilor de iarn constituie un prilej de bucurie, atât pentru copii, cât i pentru adul i. Iarna înghe at se tope te sub privirile calde i surâz toare ale copiilor. Gerul ei cumplit, vântul rece i p trunz tor, c r rile întroienite, toate acestea sunt uitate odat cu sosirea acestor srb tori care înc lzesc sufletele noastre, ale tuturor.

Pentru noi, românii, a vorbi despre obiceiurile de iarn înseamn a reflecta asupra vie ii spirituale i morale a poporului român, a ne aminti de r d cinile neamului nostru românesc i a transmite în sufletele apropia ilor no tri dorin a de a cunoa te valorile culturale i spirituale ale str mo ilor no tri.

Iarna este timpul pentru pove ti la gura sobei, pentru dep nat amintiri, pentru vin fiert cu scor i oar i pentru cozonac cald abia scos din cuptor, brad frumos ornamentat, cu gigantica stea ro ie în vâr f, luminat cu becule e str lucitoare... magia srb torilor înv luiie întreaga natur . În aceste momente îmi amintesc de vremurile de demult, de Mo Cr ciun pe care niciodat nu-l întâlneam, dar tiam c exist , de vremurile când m trezeam i g seam sub br du ul verde împodobit o mul ime de cadouri. Mo Cr ciun era foarte generos cu mine... de fapt erau mai mul i: Mo Cr ciun mama, Mo Cr ciun tata, Mo Cr ciun bunicii, Mo Cr ciun na a... i uite a a se adunau toate cadourile din sacul lui Mo Cr ciun sub br du ul meu.

A mai trecut un an. Mai bun sau mai r u, dar a trecut. Poate c am reu it s facem astfel încât s fie anul nostru bun sau poate vom face ca anul viitor s ne apar în . Am fost mai buni? Poate. Important este ca în luna aceasta s ne oprim i s vedem dac ne cunoa tem sau ne recunoa tem. Miracolul Cr ciunului const în posibilitatea de a ne vedea a a cum ar trebui s fim. Sufletele noastre sunt bune, înc rcate de tandre e i lini te. Noi ni le înnegrim. Decembrie. Avem ansa s redevenim inoceni.

Alexandra Moraru

Furtuna de z pad

Zi de zi t iam orizontul cu privirea dup un fulg de nea. Diminea a c utam în zare cu speran a, ziua m bucuram de orice nor sau de orice strop de ploaie ce ar fi putut schimba vremea dându-se peste cap din cercuri, într-un fulg de z pad .

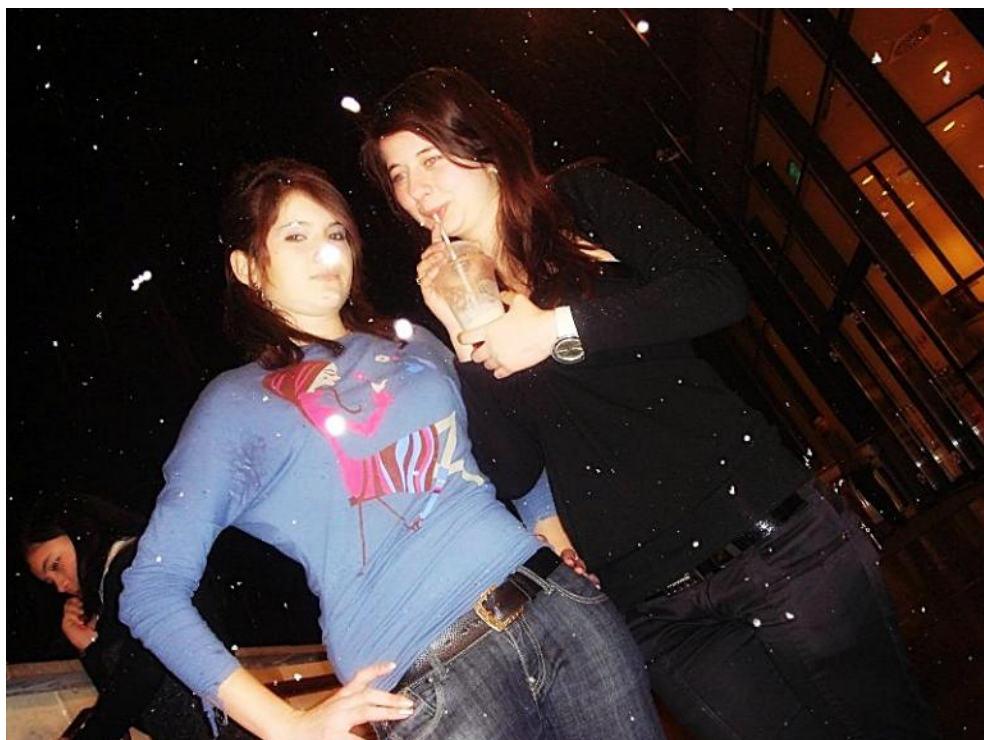
Nimic. Doar un vânt uscat, rece, du m nos. Doar o ploaie m runt , sâcâietoare, cenu ie, care cade, cade....

În lunc s lciile gola e, a teptau ner bd toare s între în adormire. Un stejar b trân, în elept î i fr mânt crengile i r d cinile, încercând s afle de ce z pada îl ocole te. Încet, încet un nor ca un balaur se ridic , î i întinde pe nesim ite bra ele uria e peste p dure. Crengile uscate încep s bat , p durea trosne te, geme, br zdat de vânt rece. Ciorile negre, speriate zboar cronc nind în mugetul aprig al p durii. Valurile de z pad înghe at sfâ ie copacii tremur tori, p mântul înfrico at sau v zduhul cu mii de s ge i argintate.

Îmi in ochii închi i, dar simt z pada t indu-mi obrazul. Merg purtat de vânt, asemenea unui gând r zle , f r a m putea împotrivi. Z pada pe care o a teptam atât a înfundat drumul, p durea, orizontul. erpi albi, uria i î i c utau locul printre umbrele fulgere ce se mai z resc din copacii din marginea drumului, printre crengi, prin v g uni.

În mine se zbate teama, dar i bucuria. A adar, mun ii de z pad , s niile i copiii zgomoto i de pe deal nu au fost doar în imagina ia mea sau în poeziile pe care le-am citit. Chiar existau!

Mariana Enache

Iona

de Marin Sorescu

**Interviu cu Constantin Puca
actor la Teatrul Național Iași**

Reporter: Cum vă place mai mult să jucați într-o piesă de teatru, singur sau împreună cu alți actori?

Constantin Puca: Sunt lucruri complet diferite și dificultățile sunt mari. Să joci singur pe scenă este, într-adevăr, performanță care trebuie abordată și în acest gen de teatru monodramă. Îmi face mare plăcere să joc spectacolul acesta, este singurul spectacol pe care îl joci singur pe scenă. Sigur că îmi face plăcere să joc împreună cu alți actori, este mult mai ușor decât să joci singur.

Reporter: Ce gen de piese au mai mult priză la public?

Constantin Puca: Din punct de vedere al revoluției s-a constatat o diminuare a pregătirii pentru că înainte de 1989 publicul venea la teatru avizat, venea cu piesa citită, știa despre ce este vorba, nu venea să urmărească doar o poveste, era un public avizat, un public cultivat. În perioada comunistă și apoi de după revoluție publicul e din ce în ce mai superficial, vine la ceva ușor, la ceva ușor. Sigur că există un public care gustă drama și un gen de dramă, doar nu vorbim despre telenovele, că ele sunt un fel de dramă, dar în general vin la ceva ușor, ceva care să-i scape de stresul cotidian din perioada asta a noastră care este foarte grea.

Reporter: Înainte de a interpreta un rol al unui personaj dintr-o carte, citiți și cartea respectivă?

Constantin Puca: Este o piesă, nu este o carte. Eu unul caut să mă informez despre autor, despre opera autorului. Nu putem să luăm doar „Iona” și să o jucăm. Trebuie să vedem ce a mai scris Marin Sorescu, trebuie să vedem ce l-a determinat să scrie o trilogie și apoi celelalte scrieri, poezii, poeme și a mai departe. Teatru a scris mai puțin, dar ceea ce a scris, a scris bine. Da, sigur că ne informăm.

Reporter: Alegeți orice rol oferit de regizor?

Constantin Puca: Nu chiar. Depinde. Când eți tânăr actor, când eți la începutul carierei, e greu să selectezi, când eți tânăr și vrei să te afirmi, nu poți să ai pretenții. Acum am început să mai selectez, să îmi dau seama dacă mă ajută personajul în evoluția mea personală.

Reporter: Vă ghidați după anumite repere când alegeți un rol?

Constantin Puca: Da, sigur. Îmi place să joc în piese actuale, foarte cunoscute cum este cazul piesei de față și anume „Iona”. În rest, nu știu ce să mai adaug. Cam acestea ar fi principalele motive.

Reporter: Care trebuie să fie calitățile unei persoane pentru a deveni actori desvârșiți?

Constantin Puca: Nu cred că pot să dau definiția și nu știu dacă se poate defini. Trebuie să combine două modalități de abordare a unui rol, intuiția și rațiunea. Dacă ție să îmbine cele două lucruri poate ajunge la rezultate foarte bune. De asemenea, este foarte important ca persoana să fie lipsită de inhibiții.

Reporter: Care sunt momentele cele mai grele ale unui actor pe scena unui teatru?

Constantin Pucau: Nu știu ce să îți zic, dacă citești personajul, dacă te simți bine în personajul respectiv, nu cred că există momente grele. Momentele grele apar atunci când ceva nu este rezolvat, nu ai reușit tu să rezolvi iar regizorul nu te-a ajutat. Când ești pe scenă nu este un moment greu pentru că nu contează efortul fizic, ci efortul intelectual. Am avut roluri în care m-am mișcat foarte mult. Le faci cu mare plăcere. Oboseala a venit acum, dar pe scenă nu am avut nimic, mai puteam să joc, dar dacă m-am oprit, nu mai pot continua.

Reporter: Ce părere aveți despre publicul sucevean? Veți mai susține piese de teatru în orașul nostru?

Constantin Pucau: Sigur că da. „Iona” am jucat de multe ori, în fiecare an am venit la Suceava cu acest spectacol. Sunt în jur de 9 ani de când joc rolul acesta. Cred că în seara aceasta a fost cel mai liniștit spectacol. Uneori, sunt foarte multe comentarii, trebuie să mă opresc. La început au fost câteva comentarii și apoi s-a făcut liniște. Eu m-am simțit foarte bine.

Reporter: Vă mulțumim pentru tot și vă mai așteptăm.

Consemnat de Alexandru Rudițeanu

Piesa de teatru „Iona” de Marin Sorescu

Întrucât piesa „Iona” a fost prezentată cu atâta plăcere și entuziasm de către doamna profesoară de limba română, elevii clasei a-X-a A nu au mai putut să-și stăpânească curiozitatea și, astfel, au mers împreună la spectacol.

„Micul” rezumat făcut de doamna profesoară înainte de a viziona piesa și multe alte elemente fantastice precum: „o balenă înghite un om care pescuiește” sau „scrierea unui bilet pe o bucată de piele tăiată din mână personajului” .a.m.d., te duceau instantaneu la imposibil.

Astfel, ne-am întâlnit în fața Casei de Cultură dar, ca de obicei, colegul care avea domiciliul mai aproape de locul unde se desfășura piesa de teatru a întârziat, așa că am intrat ultimii.

Nu după mult timp, după ce m-am așezat pe un scaun, a început și piesa. Gândurile din sală erau de nedescris, astfel încât actorul a fost nevoit chiar să oprească piesa, la un moment dat, invitându-i pe cei care nu știu cum să se comporte la o piesă de teatru „să se ducă la o cafea”. Poate că tonul aspru și atitudinea dură acestuia au făcut, incredibil, liniște în sală. După acest moment neplăcut, piesa a continuat. Totuși, în imaginația mea îmi creasem, oarecum, o imagine asupra acelor „imposibilități” din piesă, dar realitatea nu a corespuns nicidecum cu imaginile proiectate de mine. Așa că, aceeași balenă era reprezentată de un cort, pielea tăiată din palmă era, de fapt, un bandaj lipit pe mână, iar în loc de mai multe personaje era doar unul singur. Într-adevăr, piesa mi s-a părut destul de grea, dar nu suficient încât să nu o pot înțelege în totalitate. De asemenea, îl apreciez foarte mult pe actorul Constantin Pucau de la Teatrul Național din Iași deoarece,

în ciuda faptului că piesa era grea, acesta a prezentat-o cu mult talent și dăruire, captând mereu atenția privitorului. De menționat este și faptul că în timpul piesei „acei oameni care nu îți s

atrag atenția decât prin comportament indecent și vorbe urâte”(o citez pe doamna dirigintă - Maxim Valerica) nu s-au astâmpărat, iar atunci când suspansul devenea din ce în ce mai mare auzai: „M-a sunat cineva!”, bătăie din palme care răsunau în întreaga sală sau fluierături asemenea ciobanilor. Ironia a făcut să mă așez pe același rând cu acei indivizi care, la un moment dat, cred că s-au plictisit și au ieșit din sală.

La rând la o parte aceste incidente, piesa a fost încântătoare atât pentru mine cât și pentru colegii mei și voi a teptă cu nerăbdare clasa a-XII-a pentru a o studia amănunțit.

Iulian Cătălin Grămadă

*Interviu cu o olimpic , Alexandra Sandu –
participant la olimpiada de matematic , faza nationala*

Reporter: Ce ne poti spune despre pregatirea ta?

A.Sandu: Mult perseverență și ambiție.

Reporter: Există o rețetă a succesului?

A.Sandu: Sincer, nu știu. Este posibil să existe, dar eu nu o cunosc.

Reporter: Care sunt gândurile tale înainte de olimpiadă ?

A.Sandu: Mă gândeam cum să fac mai bine și mă autosugestionam.

Reporter: Cum te-ai pregătit pentru olimpiadă ?

A.Sandu: Am lucrat aproximativ o lună cu doamna profesoară .

Reporter: Ai lucrat numai cu doamna profesoară Busuioc sau și cu alți domni profesori?

A.Sandu: Nu, doar cu doamna Busuioc.

Reporter: Câțeva impresii după olimpiadă .

A.Sandu: Ce pot să spun? După olimpiadă eram fericită , normal, ca oricare câștigătoare.

Reporter: La ce concursuri ai mai participat și ce premii ai mai obținut?

A.Sandu: Am mai participat la Gura Humorului, la concursul Spiru Haret și am câștigat locul I.

Reporter: Câțeva cuvinte pentru revista noastră .

A.Sandu: Sper să vă revădăm proiectul, să realizați o revistă frumoasă cu care să participați la un concurs și să câștigați.

*Andreea Dranc
Sinescu Loredana
Bilaus Ana*

Jurnal de călătorie

7 august – Curioasă de a descoperi locuri noi, dar îmi nerbd toare de a-mi vedea fratele, pornesc la ora cinci împreună cu sora mea spre autogar. Acele câteva minute în care am a teptat autocarul s pornească mi-au părut infinite. Clipa mult a teptat a sosit, autocarul a pornit spre drumul care mai târziu mi s-a părut nesfârșit. În schimb călătoria a fost plăcută, având în vedere faptul că am călătorit cu sora mea.

8 august – După o zi și o noapte, aventura mea a început. Ajunsesem în Atena, locul cel mai cunoscut din Grecia. Totul era străin pentru mine. Locuri noi, chipuri noi și atitudini diferite față de cele cu care eram obișnuiți. Aerul sufocant îmi inunda plămânii. Toate aceste lucruri au fost uitate când îmi zărit în fața ochilor pe fratele și cumnata mea. În scurt timp am ajuns la noua mea casă pentru o săptămână.

9 august – Trezit de razele vesele ale soarelui și dornic de a cunoaște cât mai multe lucruri noi și minunate, am pornit spre locurile din acest oraș divin. Totul era nou și eram cuprins de misterul acestor locuri magice. Ce m-a impresionat cel mai mult este locul din care puteai vedea întreaga Grecie înconjurat de mări și case mari, unele bine întreținute, altele învechite de timp, magazine de lux, restaurante atractive și hanuri tradiționale. După lungi plimbări în care căldura m-a amețit, am decis să mă întorc împreună cu rudele acasă. Seara, am adormit cu gândul că urmează o zi plină de neprevăzută.

10 august – Mi-am început ziua cu un mic dejun copios specific grecesc. Acesta mi-a dat energia pentru a-mi continua aventura. Fratele meu, observând faptul că îmi place acest oraș și că m-am adaptat repede, m-a dus la Arta. Acolo toți prietenii ne așteptau cu brațele deschise. Arta este un orașel cochet, micuț, curat, aflat în vestul Greciei.

Cel mai mult m-a impresionat Partenonul, de-a lungul timpului el fiind folosit ca templu, bazar sau depozit. Chiar dacă și-a pierdut din strălucirea de odinioară, acesta va rămâne o creație impresionantă, un edificiu construit în stil ionic. Erehteionul a fost construit pe ruinele templului închinat miticului strămoș al ionienilor-Erehteu, de la care provine și numele. Erehteionul, templul închinat zeiței Atena și zeului Poseidon, cât și Partenonul reprezintă atracțiile de bază de pe Acropole.

Următoarele zile petrecute acolo, alături de cei dragi, au fost la fel de minunate, în fiecare moment descoperind alte locuri, alte obiceiuri.

Am pierdut cu greu această țară deoarece zilele petrecute acolo au fost cele mai fericite din viața mea. Sper să mă întorc curând în acele locuri minunate.

Loredana Sinescu

În vizit la Eminescu

Era o clduroas duminic i am decis s fac o vizit la Ipote ti. Ceasul b tea ora 13 i traficul era infernal. Nu cuno team drumul, dar prietena mea era ner bd toare s vad observatorul de la lac.

Am oprit s întreb m la un magazine în Bai a, unde ni s-a sugerat s urm m traseul prin Dumbr veni spre Ipote ti unde vom g si indicatoare sau de la barier s mergem pe jos c ci sunt doar 2 kilometri.

Noi am preferat s mergem pe jos i dup un kilometru jum tate, v zând c nu era nici urm de lac, ne-am întors i am sunat la cunoscu i s ne interes m dac am mers pe drumul cel bun.

Am aflat c , de fapt, erau 10 kilometri numai dus. Atunci am luat-o prin Boto ani, apoi prin C t m r ti Deal, Ipote ti unde am urmat indicatorul spre lac. Fiindc alte indicatoare nu erau, ajungeam înapoi în Boto ani deoarece am trecut de drumul spre lac. Dup câteva indica ii primite de la localnici, am ajuns în sfar it nervo i de la kilometrii în plus pe care i-am f cut.

P durea care p zea locul era lini tit i primitoare. Înc se mai sim eau urmele lui Eminescu. Lacul era trist pentru c de atâta vreme oamenii vin i pleac , dar nimeni nu îi mai opte te poezii în toiul serii. Cu toate acestea priveli tea era mirific în ciuda faptului c arborii desfrunzi i pareau obosi i de atâta a teptare. Doar broa tele mai cântau pe lang lac.

Am urmat pa ii poetului prin p dure spre observator. De acolo se vedeau „codrul cu verdea ”, casa lui Eminescu care parc ne f cea cu mâna mul umit din pragul casei.

Cât de trist e natura c i-a murit poetul, dar nu a murit, sufletul s u se mai simte în mireasma locului, în frunzele florilor de nuf r, în stuf ri , în sufletele noastre. Acum el este sufletul codrului.

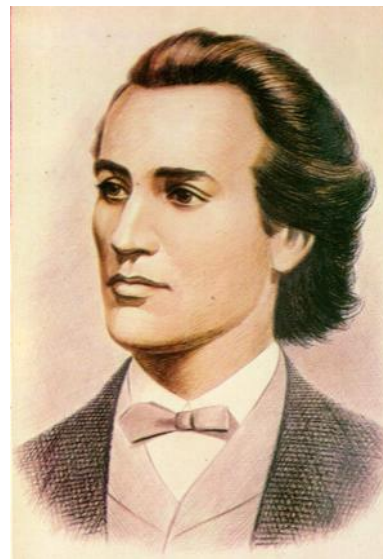
Mi-a p rut bine c mi-am rev zut str mo ul care mi-a optit s îl vizitez când vor înflori nuferii.

La întoarcere ne-am gândit c poate îl g sim acas pe geniul literar, dar tot ce am g sit a fost o groap între r d cinile unui copac cu patru c elu i foarte dr g la i.

Am mai vizitat lacul, dar a trecut destul timp i întâmplarea aceasta nu o voi uita nicodat .

A fost o zi important deoarece am c lcat pe urmele poetului în memoria geniului literar care va tr i ve nic în sufletele noastre i în sânul naturii care i-a însuflat talentul.

Liliana Maria Tanas

Tân rul de azi, liceanul ideal!

de energie, bine organizat, punctual i, nu în ultimul rând, s nu uite de respectul fa de colegi i profesori. În s dup p rerea mea liceenii de azi sunt cam indiferen i, de i au ni te posibilit i deosebite. Unii, pu in aerieni, dar plini de idei. i totu i, ei vor ridica prestigiu rii în care vor locui.

Anii de liceu sunt pu ini, plini de vise i realiz ri. Iat de ce ei nu trebuie irosi i i uita i, oriunde ne-ar duce aripile vie ii. Sunt cei mai frumo i!!!

Valeriu Popa

P reri

Când vezi „un emo” pe strad îi i spui: „Un copil pr p dit, înecat în multele sale probleme.”

Mare mi-a fost mirarea când am v zut i eu un specimen din acesta la col ul str zii, vorbind singur, spunându- i într-un mod pronun at de st ruitor: „A vrea ca iarba mea s fie emo, ca s se taie singur . Cât ar fi de true.”

Ce-i drept eu m gr beam, astfel încât n-am avut pl cerea s asist în continuare la dialogul s u emo ionant, a a c l-am l sat s - i îneca amarul.

Mariana Enache

Magia cărților de joc

De mic copil am avut o pasiune pentru magie. Urmăream la televizor toate spectacolele în care măstrăduiam și în eleg cum acei oameni pot face asemenea lucruri cu obiecte și ființe, făcându-le să dispară, să leviteze sau să scoată anumite lucruri din locuri din care nici nu te așteptai. Pe mine cel mai mult mă fascinează magia cu cărți de joc, consider acest lucru ca fiind cea mai importantă pasiune a mea și mă dedic cu totul ei.

Primul meu truc cu cărți l-am învățat de la un prieten care a venit în vizită la mine și mi l-a arătat. Am exersat acel truc până când am ajuns să îl fac perfect, iar atunci m-am gândit că vreau să învăț mai multe și am început să caut prin reviste, la emisiuni și să întreb magicienii pe care i-am văzut la spectacolele la care am fost. În prezent îți să îți fac propriul meu număr de magie, care constă într-o groază de trucuri și totodată am descoperit un alt fel de magie numindu-se "Cards flourishes", în traducere, amestecarea cărților de joc. Acest fel de magie constă în amestecarea spectaculoasă a cărților prin împărțiri ale pachetului, flip-ul cărților, spread-uri, și tot felul de noi trucuri de acest tip de magie. În lume sunt aproximativ un milion de copii, tineri și adulți care practică această variantă a magiei și sper că va ajunge un fel de "sport". "Cards flourishes" se poate practica doar cu cărți speciale pentru magie și trucuri, cele mai renumite fiind cărțile Bicycle. Eu mi-am procurat acest tip de cărți de pe internet și spun cu sinceritate că sunt foarte diferite de cărțile de joc, ce-i drept, sunt scumpe, dar satisfacția pe care o ai atunci când lucrezi cu ele este magnifică.

Magia este un lucru foarte interesant și inedit, mai ales cea cu cărți de joc, în magie se ajunge la perfecțiune doar prin antrenament și iarși antrenament. Sper că în viitorul apropiat acest tip de magie, cu cărți, care este practicabil pentru toată lumea, să ajungă un fel de sport care se va putea practica în competiții.

Dumitru Mihai Ignat

Pentru el...

E atât de trist când nu ești aici, când nu ești lângă mine să mă ridică atunci când cad. De ce nu ești aici să-mi ștergi lacrimile de pe obraz? De ce nu ești aici să-mi spui că la un moment dat totul va fi bine și că viața mea va prinde sens într-un final?

Îmi lipsești atât de mult...simt că în tot tabloul copilăriei mele lipsește ceva... Acel ceva ești tu, tată!

Cu toate că nu ești mereu lângă mine, știu că te rogi fierbinte

pentru mine ca să-mi fie bine. În tot acest timp, de când ești plecat, mi-am dat seama că banii nu pot cumpăra fericirea și că momentele petrecute alături de tine, cu toate că sunt puține, valorează mai mult decât toți banii din lume.

Timpul trece și odată cu el și copilăria mea... cu toate acestea eu încă te aștept să vii... Și încă mai visez că într-un târziu o să mai vii să-mi spui: „Noapte bună!”

Chiar dacă au trecut atâția ani, iubirea mea pentru tine crește continuu... și cu toate că voi crește, voi rămâne mereu fetița ta!

Otilia-Loredana Lupășcu
Cl. a IX-a H

Desen:Doina Lisneac
Cl. a IX-a G

Vise și întrebări fără un pic de răspuns

Tot timpul mă întreb cum ar fi dacă nu m-aș fi născut și aș fi un spirit.

Aș băntui școli, nu aș mai plăti lumina, aș merge la vecina prin perete și aș face baie la ea, aș mânca din farfuria președintelui, aș merge la discotecă fără să plătesc, dar și alte lucruri. Dar cum ar fi dacă aș fi invizibilă? Aș deschide ușa într-o oră importantă și aș râde de expresia fețelor copiilor. Ce plăcut ar fi dacă aș fi invizibilă pentru o zi!

Mihaela Rusu
Cl. a - IX-a H

Cuprins

I. De ce o revistă a clasei?	
1. De ce o revistă a clasei – Valeriu Popa.....	2
II. Pერი ale unui viitor absolvent	
1. Articolul acesta nu- i ia mai mult de patru minute- Ovidiu Antoneac.....	3
III. Povestea clasei	
1. Balul Bobocilor- Cezar Mandiuc.....	4
2. Pe lângă gardieni...- Lucia Diaconu.....	5
3. Programul încercat din viaa unui elev- Alexandra Moraru.....	6
4. Viaa unui elev plictisit- Andrei Dri cu.....	7
5. Benzi desenate.....	8-10
6. Tiri.....	11-13
7. Un meci de handball- Adrian Joltea.....	14
8. Perle ale profesorilor.....	15
9. Perle ale elevilor.....	16
IV. Poezii	
1. Pierdut- Maria Tanas	17
2. Vorbe în buite- Iulian Gr mad	17
3. Evadare silențioasă - Iulian Gr mad	18
4. Rătăcind- Maria Tanas	18
5. Vis împlinit- Lucia Diaconu.....	19
6. Melancolie- Maria Tanas	20
7. A vrea- Maria Tanas	21
8. Nostalgie- Lucia Diaconu.....	21
9. Noțiuni abstracte- Maria Tanas	22
10. Speranțele- Iulian Gr mad	22
11. Anotimpuri- Iulian Gr mad	23
12. Unde- i iubirea- Maria Tanas	23
13. Vis de iarnă - Mariana Enache.....	24
V. Proză	
1. Ai fost un vis- Lucia Diaconu.....	25
2. Mim colorat- Sorina Robu.....	26
3. Bucuri și răburile de iarnă - Alexandra Moraru.....	27
4. Furtuna de zăpadă - Mariana Enache.....	28

VI. Teatru

1. *Interviu cu actorul Constantin Pucău*.....29
 2. *Piesa de teatru „Iona” de Marin Sorescu- Iulian Grmad*30-31

VII. Interviu

1. *Interviu cu o olimpic - A. Dranc , L. Sinescu, A. Bilaus*.....32

VIII. C l torie

1. *Jurnal de c l torie- Loredana Sinescu*.....33-34
 2. *În vizit la Eminescu- Maria Tanas*35

IX. Opinii

1. *Tân rul de azi, liceanul ideal- Valeriu Popa*.....36
 2. *P reri- Mariana Enache*.....36
 3. *Magia c r ilor de joc- Mihai Ignat*.....37

X. Invita i ai revistei

1. *Pentru el- Otilia Lupa cu*.....38
 2. *Vise i întreb ri f r pic de r spuns- Mihaela Rusu*.....38

Cuprins.....39-40

Coordonator revistă:

-Prof. Aura Hapenciuc

Coordonator imagine:

-Prof. Loredana Horodinc

Redactor șef:

-Lucia Diaconu

Ilustrația:

-Ana Maria Bilaus

-Sorina Robu

Grafica:

-Cl. a IX-a

